

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 6.— P
Pártoló tagoknak 10.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitész PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—99!

„És kérjétek
az aratás Urát...”

Június utolsó napjaiban *szent Péter és Pál* ünnepe körül megpendül a kasza és megvágják a búzatáblákon az első rendet. Megkezdődik az *aratás*. Az egész évi munkának a gyümölcse. Az aratáshoz azonban *aratók* kellene, emberi kezek vagy emberi kéz által irányított s működő gépek. Aratni nem mindenki tud, aratáshoz nem mindenki elég erős. Csak jókorán erre szerződtetett, tapasztalattal, gyakorlatlall rendelkező, munkához értő s a legerősebb munkát bíró férfiak valók.

Aratni csak akkor lehet, ha készen állnak az idejében szerződtetett aratók. *Új világ*, új korszak van kialakulóban, a történelem új századába lépünk. Új ideák, elvek, eszmék vettek el a történelem földjébe. Mielőtt kalászbá érnének, learatásra kerülnének, *készen kell állnia a hivatott és idejében szerződtetett aratóknak*.

Június hónapja tele van hintve hősök, nagyok, szentek emlékezetével, kik a világ új korszakainak aratására, boldogabbá tételére hivatottak és küldöttek voltak: *Keresztelő szent János, Szent László magyar király, Szent Péter és Pál apostolok*. Példaképek ők. Hozzájuk hasonlókat, példájuk nyomán járókat kell ma is keresnünk, szerződteknünk, nevelnünk *új magyar világunk aratói közé*. Keresztelő szent János magányba vonult remete, Szent László országvédő s gyarapító király, s szent Péter és Pál alig felmérhető testi és lelki szenvedésen és áldozaton keresztülmenő vértanúk, apostolok. Bennük fogant meg az evangélium, bennük és általuk jelent meg a látható, tapasztalható világban, ők verték ki a világon az evangéliumi életlen keresztül a végtelen Igazság, Szépség, Jóság, Szentség arcvonásait. *Nyomukon járók kellene az új magyar világba*, a nemzetét keresztelő János benső lelki életével és önfegyelmességével, szent László király harcoss bátorságával, vitészségével, lovagiasságával, igazságosságával, tisztaságával, szent Péter és Pál apostolok mindent feláldozni tudó, hihetetlen nélkülözéseket, áldozato-

„*Új magyar élet
“ősi magyar földön”*”

Az *ideák, eszmék* örök valóságok. Áll reájuk minden gondolatnak törvénye: megvalósulni a látható, tapasztalható világban minél tökéletesebb formában. Az új magyar élet gondolatai, jelszavai az örök igazságokat új fogalmazásban, új jelszókkel akarják bevezetni a látható tapasztalati világba, az *ősi magyar földbe*, hogy megfogantassanak, kiviruljanak és termőképesek legyenek. Az új elveknek, eszméknek és mindannak, ami az ősi magyar földet jelenti: föld, éghajlat, emberek kettősségéből, egymásbaválásából születik meg a boldogabb magyar élet. Benne és vele lép egyet előre a *magyar nemzet és a magyar fajta ősi története*. Eszmék föld nélkül, erőben, gazdagságban bővelkedő föld nélkül, az emberben *kitökéletesedett, kiteljesedett ősi magyar föld nélkül* levegőben lógnak s talán virágzanak, de gyümölcsöt nem teremnek. Az ősi magyar földet: *embereiben eddigelé kiérett magyar fajtát* kell minél előbb minél gazdagabbá tenni, minél több erővel ellátni, minél fogékonyabbá tenni, hogy az ősi föld és az új elvek házasságával boldog korszak születhessék.

Nem szabad elfelejteni, hogy a legszentebb jelszavak és tervek csak akkor válnak valóra, ha azt a *gyakorlati életben* a teremtés koronája és ura: az ember megvalósítja. A legszentebb jelszavak és tervek isteni elgondolás szerint — talán néha sugalmazásra is — *emberi agyból* pattannak elő, de megvalósulásuk is az *emberi akaratba és emberi kezekbe* van letéve. A jelszavakból és tervekől annyi valósul meg, amennyit az ember meg akar és meg tud valósítani.

Az ember pedig születésénél fogva gyarló, tökéletlen, borzasztóan ösztönös. A kézbe kapott dolgokat eleinte imádja, aztán megunja, végül pedig elrontja, összetöri.

Új jelszavakat, terveket, ideákat csak *új emberek, magukat megújított emberek*, új társadalom, új

kat örömmel viselni tudó, eszméikben hinni és hitükért meghalni tudó *új magyar nemesek, hősök, szentek.*

Szentírási ígéretek állnak mellettük: „A szentek hit által győzték meg az országokat, igazságot cselekedtek, az *ígéreteket* elnyerték, az oroszlánok száját bedugták, a tűz rohamát eloltották, a kard élétől megmenekedtek, betegségeikből felgyógyultak, a harcban megerősödtek, az idegenek táborát megszasztozták!”

emberek által megújított új társadalom tud eredményesen valóra váltani.

Új világot akarunk magunk részére teremteni s formáját, tulajdonságát jelszavakkal hirdetjük: nemzeti szocializmus, közösségi forma, családmén-tés, népi politika, új munkarend stb. Szent jelszava-kat csak *új emberek* tudnak megvalósítani egy *új társadalmi formán keresztül.*

Termeljük, neveljük ezt az új magyar ember-típust!

Kolping Adolf a legényegyletek alapítója mondotta :

Nehezebb jó kereszténynek lenni, mint rossznak.

Isten parancsolja, hogy megszenteld a *vasárnapot* és az ünnepeket megtartsd.

Vallási dolgokról soha *ne beszélj könnyelműen* és könnyelmű emberekkel, mert a drága gyöngy nem való a sertések közé.

Minden élethivatásban és viszonyok között az *Isten féltelme a bölcsesség kezdete.*

A jó legényegyleti tag a társadalomnak is de-rék tagja, aki *folyton törekszik a tökéletességre.* Becsüld meg állásodat, melyben téged a bölcs isteni Gondviselés helyezett. Minden tisztas állás méltó a becsülésre, ha azt *annak sorsosai is megbecsülik.*

Mesterségedet tanul meg alaposan, mert a szakértelem emeli magát a mesterséget és annak sorsosait jólétre segíti. *Az vagy, amivé magadat ki-művelél* és annyit érsz mások előtt is, mint *igazán vagy és nem amilyenek magadat képzeled.* A szakértelmet és erényt mindenütt jól megbecsülik.

Bármely polgári állásban jelességnek alapja a *becsületesség* és mindenki iránt való *hűség.*

Szellemi és testi erőket főképp azon ismeretek és tulajdonságok elsajátítására fordíts, amelyek *becsületes megélhetésedet* biztosítják. Becsüld meg és használd fel mindazt, ami téged a jóban elősegít. Haszontalan és éppen azért reád nézve káros dol-gokkal ne foglalkozzál. *Sok ember kedvtelése miatt megy tönkre.* Jól válaszd meg tehát szórakozásaidat.

A *kocsmában szerzett barátság* nem használ, hanem csak árt a zsebnek. Mindenki iránt légy un-dvarias és szolgálatkész, de ne fizetted meg minden szolgálatodat. *Önzetienség* által megnyered más-sok szívét. Embertársaid iránt légy mindenkor *egye-nes, nyílt és becsületes.* Az álnokság jellemtelen szívre vall.

Szükség nélkül senkiről se gondolj rosszat, de *bizalmaddal csak azokat ajándékoz meg,* akiknek becsületességét már kipróbáltad. Ne sajnáld erre idődet. A *kipróbált jóbarát becses, de ritka.* Tanulj tenmagadon uralkodni. Minél inkább ura vagy ma-gadnak, annál könnyebben megfersz másokkal is.

A legtöbb embert saját haszna vezeti. Azért leg-kevésbé higgy azoknak, kik neked *hízelegnek,* vagy túlságosan *keresik a barátságodat.* Felebarátaidnak az Istenért tégy jót és ne az emberek kedvéért.

A jó egyleti tag buzgón igyekszik az *egylet ja-vát* előmozdítani.

Az egylet olyan mint a család. A család minden tagjának kötelessége a család becsületét megőrizni és annak jólétét előmozdítani.

Az egyes becsülete szerint becsülik meg az egy-letet s azért *becstelen tagot* az egyletben megtűrni nem lehet.

Ha látod, hogy társad hibázik, intsd meg őt ba-rátságosan négy szemközt, ha hallgat rád, megnyer-ted testvéredet és ez a te érdemed.

Szívvél-lélekkel vegyél részt az *egylet életében,* az oktatásokban, ünnepélyeken, megmozdulásokon, örömben és fájdalmában, ezzel magadnak is hasz-nálsz és másoknak is jópéldával szolgálsz.

Igazságos panaszodat soha ne fojtsd magadba. Személyes óhajtsáidat a *közjónak* kell alárendelni. Az egylet nemcsak magadért, hanem a többiekért is van. Egy család gyermekeinek hasonló jogai és kö-telességei van.

Légy minden társadhoz egyaránt szíves. Ne vesd meg testvéredet, ha kabátja silányabb, mint a tied. A szíve talán annál jobb. Viseld magad min-dig úgy, hogy becsületes emberek benned az egyle-tet tisztelni tanulják.

Féld az Istent és szeresd a hazát. Aki minden körülmények között jó *keresztény* az egyszersmind jó *hazafi* is.

Aki *békességben van Istennel,* az csakhamar önmagával is kibékül és keresi a békét embertár-saival.

A kat. legényegyletek és Kolping ifjak az új magyar élet harcában!

A mai sorsdöntő időkben az egész magyar nem-zet figyelme rajtunk áll. Rajtunk, legényegyleti ta-gokon, akik hivatva vagyunk arra, hogy a magyar munkás ifjúságnak megmutassuk a szebb és jobb jövő felé vezető utat. A magyar társadalom fordul felénk hittel és bizalommal és most rajtunk a sor. Mutassuk meg, hogy a nemzet elismerését és bizal-mát valóban megérdemeljük. Hálát adhatunk a jó Istennek amiért olyan társadalmi intézménynek le-hetünk a tagjai, mint a legényegylet. Nincs még egy intézmény, mely oly sok jót tett a magyar munkás ifjúságért, mint a legényegylet. Szabályaink min-den pontja oly tökéletes és kifogástalan, hogy nincs az az ember aki azokban hibát találjon. Jó vezetőink

is elkövetnek mindent a mi és egyleteink érdekében. Mégis vannak hibák amiken változtatni mireánk vá- ró feladat. E hibákat saját magunkban kell keresnünk. Nem elég, ha csak azt mondjuk, hogy mi jó egyletisták vagyunk, mutassuk meg, hogy igaz szívvel és lélekkel az egyleti szellemben élünk és mindent elkövetünk, hogy egyletünket és nemzetünket nagyra tehessük. Testvérek, ha egyletünknek jó és munkás tagjai, nemzetünknek pedig tisztos iparosai és jó honpolgárai akarunk lenni a következőképpen kell élnünk:

Tudnunk kell, hogy az egyleti jelvényünkön és zászlónkon lévő „K” betűt ezt jelenti: *Krisztus, Kolping, Kötelesség*. Vagyis Krisztust soha el ne hagyjuk, Kolping nyomain haladjunk és kötelességeinket mindenkor teljesítsük. *Krisztus a mi munkás Krisztusunk*. Önélküle az életünket el sem lehet képzelni. Ő az aki erőt, akaratot, kitartást és szorgalmat ad ahhoz, hogy az élet nehéz útjain ne csüggedjünk el. Ő az, ki szívünket, lelkünket ösztönzi, biztatja arra, hogy a harcot ne adjuk fel és a munkánkat tovább folytassuk. Őhöz fordulunk és *segítségét kérjük*, ha bajban vagyunk. *Őnéki adunk háltát* ha munkánkat siker koronázta, és megadta nekünk azt amit kértünk. Testvérek Krisztus nagyon sokat szenvedett értünk és meghozta a legszentebb és legnagyobb áldozatot. A keresztfán áldozta fel életét az emberiségért. Mily kevés a mi szenvedésünk és áldozatunk az Ő áldozatához képest. Miért ne szenvedhetnánk mi is Krisztusért és embertársainkért?

Kolping egyszerű munkásember volt. Később pap, majd pedig világhírű ember lett azáltal, hogy ő volt a kat. legényegyletek megalapítója. Bizony, eleinte nagyon sokat kellett szenvednie, de a munkát nem hagyta abba, mert tudta, érezte, hogy csak kitartó szorgalmas munkával és erős akarattal lehet a kitűzött célt elérni. Munkáját siker koronázta, mert szerte a világon vannak követői. Oly hatalmas létszámú ifjúsági egyesületet alapított, melynek párja nincs. Ma már büszkén mondhatjuk mi is, hogy Kolping ifjak vagyunk. De csak akkor vagyunk igazán azok, ha Kolping Atya nyomain haladunk.

A *kötelesség teljesítéséről* is lehetne nagyon sokat beszélni. De azt hiszem minden Kolping testvér tudja mi a kötelessége egy jó legényegyleti tagnak. Mindenkor és mindenütt azon kell lennünk, mutassuk meg, hogy mi igazi Kolping ifjak vagyunk. Nekünk *minden téren különbeknek kell lennünk*, mint azok, akik nincsenek velünk.

A most folyó nagy világegés közepette nekünk magyar munkás ifjúságnak kettőzött és legszentebb kötelességünk a *munka*. Mindaddig míg csak a munkaszerszámot kezünkben föl nem váltja a fegyver. Emlékezzünk a szent fogadalmunkra, amit akkor tettünk le amikor a kat. legényegyleti tagnak fölavattak bennünket. *Fogadalmunk éppen olyan szent*, mint a magyar honvédség szent esküje.

Kolping testvérek, három igen fontos dolgot köszönhetünk a kat. Legényegyletnek. Először a *családi életre* nevel bennünket. Megismerteti velünk a család szeretetét, hogyha majd kikerülünk az egyleti családból, jó családfő váljon belőlünk a saját családi körünkben is. Másodszor a *hivatásos szeretetét*. Rávezt bennünket arra, hogy bárhová is állít bennünket a sors, a munkánkat mindig szeressük, mert az embert a munkája után értékeli. Legyünk tehát azon, hogy a munkánkban minél töké-

letesek legyünk. Harmadszor pedig alkalmat ad arra, hogy *szaktudásunkat kibővítsük és műveltségünket tovább fejlesszük*. Van egy igaz mondás mely amennyit produkál. Ragadjunk meg minden alkalmat a tanulásra. Emeljünk szellemi színvonalunkat minél magasabbra, mert csak a szellemileg képzett erős lelkű népek állják meg helyüket a történelem porondján.

Kolping testvérek! Nagy feladat vár reánk. A jövő munkás nyomorúságainak elkerülésére küzdünk és dolgozunk. A magyar munkás ifjúságnak szebb és jobb jövőt akarunk. Elérkezett a pillanat, hogy síkra szálljunk a magyar munkás ifjúság becsületének megvédéséért. Előttünk nem ismeretlen a kitaró munkával járó *áldozat*. De nem ismeretlen annak az eredménye sem. Merjünk remélni, hogy célba érünk és hogy nem hiába indultunk neki vállalkozásunknak. Ne huzódjunk széjjel, amikor *annyira fontos az egység*. Fogjunk össze erősen, hogy soha ne a kapcsolódjunk. Küzdjünk a szent eszme és a közös cél érdekében, *mindannyian egyéért és egy mindannyiunkért!*

Kiss Sándor, Jászjákóhalma.

1844. évben Úrnapiján történt

hogy az elberfeldi szokás szerint Úrnapiján díszes körmenetben vonultak fel a kisgyermek a plébánia-templomba első szentáldozáshoz. Ezt a szép körmenetet nézték végig Gerlach György és Kamp Frigyes asztalos legények s ekkor határozták el, hogy ünnepi körmenetekben eszentul ők is részt vesznek. A jönevelésben részesült, születőtől sok jótulajdon-ságot magával hozó legények érezték magukra hagyatottságukat s főképpen érezték, hogy az iparos legényeket rendhontóknak, fegyelmezetleneknek nézi mindenki. Be akarták bizonyítani, hogy közöttük sokan többek, jobbak és kezdték gyűjteni a hasonló gondolkozású ifjakat. Először egy asztalos műhelyben, majd iskolában jöttek össze. Kezdetben szent énekeket, majd nótákat tanultak és baráti beszélgetést folytattak és játszottak. Később az írás mesterségét is tanulták. Alig telt bele egy év, már közel százan voltak és vagyuk már 1845 év Szent Lőrinc napján teljesült is, mert ekkor már énekszóval, zászló alatt vonultak végig Elberfeld utcáin a körmenetben. Ezt az akkor Mária-társulat nevet viselő ifjúsági egyület vette át Kolping Adolf és itt ültette el a Legényegylet fundamentumát. Kölnből pedig elindította hódító útjára, hogy minden többre törekvő ifjút megtaláljon, vagyis aki érzi, hogy többre született az a Legényegylet megtalálja, annak örökéletű programját gyakorlati életébe bevigye, hogy így saját, családja és a nemzet boldogulását ezzel elősegítse.

Pestkörnyéki egyleteink figyelmébe! Június 18-án Mária-Remetére nagy egyleti zárandoklat lesz. Senki se hiányozzék!

Pünkösdi hitvallás

— Fodor Ödön.

*Hiszek mindenben ami van
Hiszem, hogy ezer csillag ragyog.
Hiszem, hogy odafenn túl
Ragyognak gyémánt angyalok.*

*Hiszem, hogy csak egy Hazám van
és abban mindig boldog leszek.
Hiszem, hogy sorsom fölött
Itélkeznek a felhők felett...!*

*Hiszem, hogy egy az otthonom
és abban gazdag király vagyok;
Hiszem, hogy gyulnak fel ott
nékem is szüzi csillagok.*

*Hiszem ami volt és ami van úgy
ahogy eszemmel tudom;
Hiszem az örök írást
az elsárgult papírokon.*

*Hiszem a vérenek erejét
s az ősöknek megszentelt tüzét;
Hiszem a láthatatlan
Gondos kézen a: „Gyöngyfüzért”...*

*Hiszem, hogy magyar vagyok
s hacsak száraz kenyér jut nekem;
ha kell azt is szívesen
érted, testvér, széttördelem...!*

*Hiszek, az arany napsugárban
a Kárpátok szentelt ölén;
Hiszem hogy magyar vagyok
Az ég és föld szent övén...!*

*Hiszem, hogy itt majd meghalok én
s vérem a dús porból szétragyog,
Hiszem... szívükbe zárják
azt, új magyar Apostolok! —*

*Hiszem, hogy mindig élsz majd Hazám
s az Igazság karja átölel;
Hiszem, hogy ünnep leszen
a nagy magyarok ezrivel...!*

*Hiszem, hogy... egyszer nagy béke lesz
és hősi vérből épül a Ház
s onnan egy új világ kél...
Magyar!... az Isten reád vigyáz...!*

*Vérezünk és hullottunk sokat
csak a szenvedés termelt babért;
Magyar!... Kincset gyűjtöttél
s örök Pünkösdi hullat babért.*

*Ha pusztulnak országok is
s tenger vér a magyar erény'
Nincs még ily nemzet sehol
Magyar! Te vagy e földtekén...
A hullott világ közepén
„Róza-Pünkösdi”... Isten szemén:
Gyémántdarab e Föld közepén...!*

Várpalota.

Tízéves jubileumát ünnepli a gyulai Kat. Legényegylet

Amikor részegült mámorral issza a föld az emberek véréét, mi ünnepeünk. Ünnepejük gyulai életünk tizedik évfordulóját.

A Legényegyletek megalapításának gondolatát az időszerűség és korszerűség hozta. Aki az élet útjára tartja kezét, szükségességét azonnal meglátja. Kolping Adolf kölni áldozópap, akinek szenttéavatása is megindult, a szívvel látta meg az otthon nélkül élő és az utcán csavargó fiatalok számát. Bensőségesen meleg otthont és vonzó környezetet akart biztosítani számukra. Érezte, hogy a társadalom felelős sorsukért és jövőjükért. Álmát megvalósította. Ma világviszonylatban sokezer Legényegylet várja a fiatal iparosokat és kereskedőket falai közé.

A kolpingi eszmék szolgálatába álltunk mi is itt Gyulán, nem divatból, hanem a lelkünk gyökeréből fakadó meggyőződésből. A megalapítás gondolata báró Apor Vilmos, az akkori plébános lelkében született meg. Azóta személye egészen szívünkbe vonta és nem tudjuk elfelejteni jóságos kezdeményezéseit, áldozatos munkáját. Hét éve a szalézianusok vezetése alatt áll; hiszen Bosco szent János és Kolping rokon lelkek.

Közben tíz év pergett le a világtörténelemben. Egyleti életünkben nagy idő.

Ha visszatekintünk, el sem hinnék, hogy tíz esztendő múlt el. Úttörő munkánkat nem sok dicsőség koszorúzza. Nem is ezért dolgozunk. Aki jelenét komolyan építi, a jövőjét biztosítja. Nagyon bízunk Istenben és egy kicsit önmagunkban, akarati törekvéseinkben. Hogy életképesek vagyunk, a tíz esztendő bizonyítja.

Nem minden zökkenés nélkül jutottunk idáig. Sokat fáradtunk, áldoztunk, gondolkodtunk egy évtized alatt. Eszméinknek és akaratunknak hű társai maradtunk és alkotunk. Munkánkat sok-sok ellenkezés és megnevelés kísérte. Voltak megpróbáltatások, éreztük a magunkrautaltság nehéz helyzetét, de egyedülvalóságunk nem volt állandó. Isten sok-sok örömmel aranyozta be életünket, munkánkat, kis történelmünket. Külső sikerekben és nagy eredményekben nem mondható gazdagnak multunk, hiszen kicsinyek vagyunk. Nem soroznak bennünket az előkelő egyletek közé, nincsenek bérpalotáink, hatalmas székházunk, takarékkönyvünk, de mindig iparkodtunk lelkünk és életünk előkelőségére.

Sokan készültek temetésünkre, sokszor huzták meg feletünk a vészharangot, de eltemetni mégsem tudtak. A rémlátó kuvikokat fejlődésünkkel hallgattattuk el. Mi élni akarunk, élni is fogunk, nem tíz évig, hanem tovább... Érezzük, hogy Kolping lelke itt él közöttünk. Érezzük munkánkon az Isten áldását s ez elég nekünk. Nem sokat beszéltek rólunk. Csendben dolgoztunk. Sikereinket nem propagáltuk, magunk örültünk azoknak. A lelki egységre és a lelki harmóniára mindig törekedtünk. Nem egyszer erőnk volt.

Minden egyleti élet annyit ér, amennyit eszméje ér. Ha elbukik az eszme, bukik az egylet is. Kolping az evangéliumból élt, azért halhatatlan. Evan-

géliumi igazságok sohasem futhatnak zátonyra, sohasem gyilkolnak örömföket. Ezért vagyunk mi boldogok és ezért bizunk és áldomunk.

Életünk milyen volt? Minden egyleti életben annyi az élet, amennyit beleviszünk. Ha erőt viszünk bele, erős lesz, ha tétlenséget, télen az. A közösségi élet nem álmodozásokon és tervezgetéseken fejlődik, hanem komoly akaraton és áldozatkészségen. Tempónk sohasem a lassúság volt, sorsunk sohasem a tétlenség. Életünket nem a délibábok kergetése jellemezte, hanem kötelességeink férfias vállalása. Ezért nem törekszünk elhamarkodott és bravuros létszámfelfudrasztásra. Erőltetett követelések kevés sikerrel járnak. Sokszor vettük tudomásul ke-

sernyés szájszéllel a minőség és mennyiség problémáját.

De ma nem korholni, hanem ünnepelni akarunk. Ünnepelni nem szóval, hanem étellel, katolikus nevéinkhöz méltó egyéni étellel. Célunk: tevékenységünk megsokszorosítása, lendület, frissesség, fiatalos tűz. Hibánkat nem felejtsük, mert nem felejthetjük. Programunk végzetes fontosságának biztos tudatában, Kolping szellemében szeretnénk további fejlődésünket biztosítani. Egyletünk lelkületében lelkeket formáló erők vannak. Gondviselészerű feladatot akarunk betölteni Gyulán is: egyenes úton járó, égre néző, tisztán élő iparosokat adni Istennek és a Hazának. *Magyar István S. S.*

Központi Katolikus Legényegylet

Bajtársi Szolgálat

A háború tette szükségessé a Bajtársi Szolgálat megszervezését, mert fiaink nagyon sokan katonai szolgálatot teljesítenek és az itthonyalók az egyletekben kialakult testvéri közösségi érzés ápolása és fenntartása miatt látták szükségességét a Bajtársi Szolgálatnak. A Központi Katolikus Legényegyletnek ez az élénk tevékeny szakosztálya meg is ragad minden alkalmat, hogy fronton küzdő legényegyleti barátaink érezzék az itthoniak szeretetét. A testvériesség ápolása nagyon kölcsönös, mert a messze hazánktól küzdő barátaink nap mint nap tömegesen küldik a leveleket, üdvözlő lapokat. Sokszor 6—8-an is végzik a levelek és lapok megválaszolását, a kérések elintézését. Nemcsak a Központi Katolikus Legényegylet tagjai keresnek fel bennünket, hanem a vidéki egyleti barátaink is, de tudjuk, hogy vidéki egyleteinkből sokkal több katoná van, mint ahánnyal az összeköttetést fenntartjuk s éppen azért e helyről arra kérjük az ország összes egyletének vezetőségét, hogy közöljék velünk a hadbavonultak tábori postaszámát. A Bajtársi Szolgálat nem a Központi Katolikus Legényegylet, hanem az ország összes katolikus legényegylete. Mindenkor és mindenben készségesen állunk szolgálatára valamennyi bajtársunknak.

Most ismét néhány meghatóan kedves sort közlünk le;

Kedves Elnök Atyám! Mély tiszteletem és életjelül küldöm e lapomat. Meg vagyok jól, hála Istennek. Teszem a dolgomat, de úgy, ahogy Elnök Atyánk szokta fiainak mondani és ahogy azokat tanítja: *kihozni az emberből a legnagyobb százalékot.* Folyton fülembé cseng lelkesítő, erőtadó beszéde. Minden helyzetben, a legnehezebb körülményekben ez segít át az akadályokon. Kedves jó Elnök Atyámnak mély tiszteletem, fiainak sok üdvözetem küldöm: *Reindl Rafael* tábori lelkész. F. 540.

*

Kedves Barátaim! Szeretettel köszöntöm a Bajtársi Szolgálatot és az Egylet minden tagját. Hálaosan köszönöm, hogy gondoltok reám, távollevő, de lélekben köztetek élő Kolping-fiúra. Minden szabad percemben nagy szeretettel gondolok az egyletben

eltöltött hosszú időre, a testvéri közösségre, az értékes tanfolyamokra, Elnök Atyánk nevelő, tanító, bátorító, sok-sok szeretetet sugárzó szavaira. Egyébként jól vagyok. Szép tájakat ismerek meg. Még mindig havas hegyeket látok. Már ismerőseim is akadnak. Tanítjuk egymást beszélni. Ma pl. megtanultam, hogy — én voltam templomban. Valóban voltam templomban és imádkoztam, mihamarább hozza el számunkra az igazságos békét. Ha meghozza Isten a keresztényi igazságos békét, sietek haza újból közbétek. Kolping fiúi szeretettel küldöm üdvözetem Elnök Atyának, Prefektus Urnak, Fábián titkár, Teiszler dékán és Horváth Mihály barátainknak és valamennyi egyleti Barátomnak. *Horváth Mihály* honvéd. T. P. 690.

*

Kedves Barátaim! Nagy örömet szereztek a küldött lappal és az Uj Nemességgel. Nem is gondoljátok, mennyire jólesik hazai hírt hallani. Különösen jó érzés számomra, ha abból az intézményből jön hozám tudósítás, amelyikben annyira összeforrtunk a szeretetben és barátságban. Jó hallanom azokról a kedves Barátokról, akikkel együtt voltunk. Különösen öröm, ha hírt kapok a jó Elnökatyáról, akitől megtanultam az Isten és a Haza szeretetét, az Istenben való bizakodást és így most, nehéz napjaimban az erős hit ad erőt számomra. Imádkoztatok értünk, magyar katonákért, hogy győztesen mielőbb hazakerüljünk. Elnök Atyának mély tiszteletem és Titeket testvéri szeretettel köszönt: *Jágelczki Géza* őrv. K. 706.

*

Kedves Barátaim! A húsvéti lapjaitokat nagyon köszönöm és így a húsvéti szent örömföket nekem is volt részem. Úgy éreztem, hogy otthon vagyok, közöttetek. Gondoljatok reám máskor is, de ne csak reám, hanem minden bajtársamra, mert nagyon jól esik csak egy sor is. Most érzem igazán, mit jelent Kolping fiúnak lenni, amikor egész könnyen meg tudok bírközni a nehézségekkel, mert Istenben bízó közöttetek. Gondoljatok reám máskor is, de ne csak tem és reményem van. Sok-sok szeretettel köszön-telek kedves mindnyájzatokat: *Tóth Mihály* honvéd.

vitéz Pintér József elnök

JÁSZAPÁTI. Április 30-án tartotta a jászapáti Katolikus Legényegylet hagyományos évi 3 napos legkigyakorlatát. Az egylet elnökének és atyjának, *Wengritzky Konrád apátplébánosnak* meghívására a 3 napos legkigyakorlatot vitéz Pintér József, a Központ elnöke vezette, aki ugyanakkor a kongregációs hölgyeknek is lelki-gyakorlatot tartott. A legkigyakorlatot és végén a rendes és pártoló tagok az egész községnek példát adó buzgósággal járultak a szentgyónáshoz és vasárnap a közös szentáldozáshoz. A szentmise alatt 40 új tagot avatott a Központ elnöke az egylet zászlaja alá. A közös szentáldozás után az egylet helyiségében közös reggelire gyűltek össze a rendes és pártoló tagok, majd rendes évi közgyűlésüket tartották. A közgyűlési beszámoló külön közöljük az egyesületi hírek között. Most csak örömmel akarunk megemlékezni a jászapáti katolikus legényegylet különlegességeiről. 1. Hálásan emlékezünk meg a község buzgó, igaz atyai szeretettel mindenre gondot viselő lelkipásztoráról, *Wengritzky Konrád plébánosról*, emlegetvén azt a sok-sok figyelmet és kitüntetést, amelyet a legényegyletnek mindig elhálmozta és ma is elhálmozza. 2. Az egylet II. elnöke, *Páll Ferenc*, különlegesség az elnökök sorában. Alig felértekelhető szervezőképességgel rendelkezik, figyelme mindenre és mindenkire kiterjed. Mindent tud, mindenkit ismer, mindent megszerez. — 3. Ugyanilyen örömmel emlékezünk meg az egylet titkáráról, *Winckler István* tanító úrról, akinek párja alig található a tanítók között. Munkáját nemcsak az egylet négy fala zárja magába. Tevékenysége az iskolán kívül a község egész ifjúságára kiterjed, hihetetlen munkabírással, alig felértekelhető leleményességgel, lelki és fizikai erővel rendelkezik mindarra a munkára, amivel a fiatalokat nevelni, tanítani, szervezni, lelkesíteni lehet. — 4. Példát adó az egyesület öreg tagjainak, pártoló tagjainak hűsége és az egylet életében való tevékeny részvétele. E három nap alatt is az egylet minden megmozdulásánál megjelentek. — 5. És végül hálával kell megemlékezni

az egylet két dékánjáról: Ambrus András és Gaál Párról, akik példátadó lelkesedéssel, szeretettel és ügyességgel dolgoznak az egyleti élet sikerén és kötik magukhoz eltéphetetlen láncokkal baráti közösségbe az egyleti fiúkat.

nc titkár

SOLYMAR. (Fehérvári egyházmegye.) A tizéves solymári egyletünket május 20-án látogatta meg *Fábián* szövetségi titkár. Ez a látogatás is csak növelte bennünk a legényegylet örökértékű időtállóságát. Ezt az egyletet sem kímélte meg a háború, hiszen volt I. dékánja a keleti harctéren eltűnt és sok fiú katonai szolgálatot teljesít. Helyiségük sem alkalmas nagyobb megmozdulásokra, de a háborús élet nem is engedi meg a kifelé való tevékeny életet. A legényegylet azonban most végzi a legszebb munkát. Az itthonlévő legényegyleti fiúk helytállnak a levontében éppen úgy, mint munkahelyükön, az Elnök atyával közvetlen kapcsolatban állnak. *Hufnagel Ferenc* esperesplébános. pp. kamarás elnökatyja és *Roderburg Ernő II.* elnök kaplán lakásának ajtaja, éppen úgy, mint szíve és lelke, nyitva áll az ifjúság előtt a derék solymári ifjúság él is ezzel. Nap mint nap szinte egymásnak adják a kilincset a fiúk, hogy a jó elnökatyával megbeszéljék problémáikat és tanácsot kérjenek. A megbeszélésen szerepel családi, szerelmi, társadalmi ügy, de megvitatják a sajtót, mozi, színházat is. „Üres lenne a napom, ha nem találkoznék az elnökatyával” — mondja öntudatosan egyik legény. A fiúk között igazi testvéri közösségi öntudat van.

Ime, a nehéz idők komolyságához mért legszebb legényegyleti életforma ez.

GYULA. (Nagyvárad egyházmegye.) A tizéves fennállását ünneplő gyulai katolikus legényegylet fényesen bebizonyította életrealitását. Ismertté és megbecsültté tette magát Gyulán. Szellemi felkészültség, talpraesettség, munkakészség, barátságos jókedv és jószág uralja az egyleti tagokat. Érezhető az egész egyleten Don Bosco Szent János és Kolping szelleme. Don Bosco fiai vezetik ezt az egyletet s a nagy szent szellemétől

áthatott fiai, a Szalézi Atyák munkája Kolping Atyának hű követőinek munkájával azonos. Az iparoskereskedőifjúságból az Isten által adományozott szellemi értéket felszínre hozni s azoknak atyja, barátja lenni, akik erre leginkább rá vannak utalva.

Május 7-én a közel ezer befogadóképességű színházterem nagy közönsége előtt a gyulai egylet ifjúsága szellemi felkészültségéről tett tanubizonyosságot. Szébbnél-szebb műsorzámok teljes művészi tökéletességgel kerültek a legényegyletet kedvelő Gyula közönsége elé.

A jólsikerült műsoros ünnepség után testvérileg összejövetel volt, amelyen *Fábián* szövetségi titkár az országos szövetség köszöntését tolmácsolta a jubiláló egyletnek.

A fáradságot nem ismerő *Magyar István* szalézi atya elnöknek és *Ördögh Attila* ipartestületi jegyző világi elnöknek atyai szeretettől áthatott munkája értékes gyümölcsöt élvező egyletet e helyről is szeretettel köszöntjük. Az ifjúság részéről az ünnepség megrendezésében különösképpen sokat fáradozott Cs. Szabó Imre Csepregyi Akadémiát végzett barátunk.

SZÉKESFEHÉRVÁR. (Fehérvári egyházmegye.) 1863 évben *Farkas Imre* megyéfpásztor megbízásából *Huszár Károly* püspöki titkár indította el Székesfehérváron a legényegyletet. Mint mindezt, itt is termékeny talajra talált Kolping programja. *Farkas Ferenc* címzetes püspök helyiséget bérelt az Egyletnek s így több mint 100 mesterlegény, sok mester jelenlétében megtarthatták az ünnepélyes egyletmegnyitást, amelyen a „Veni Sancte”-t maga a Főpásztor celebrálta. *Szabóky Adolf* központi elnök mondotta a legényegylet rendeltetéséről, céljáról a beszédet. Az egylet története így emeli ki első alelnökét: „*Pellet* *Ödön* alelnök pezsgő életet teremtett az ifjak között, kik szeretettel ragaszkodnak az együlethez”. Tanárok, tanítók, neves iparosok jöttek az egylet segítségére.

Fábián Ferenc szövetségi titkár május 18-án látogatta meg ezt a nagymúltú egyletet és azt tapasztalta, hogy a régi, nagynevű alapítók, az egylet hűséges támogatóinak szelleme ragyog ma is az egy-

let felett. Az idők vasfogatól már megviselt székházat Székesfehérvár iparosifjúsága második otthonának tekinti. Katonáság számára van lefoglalva a nagyterem, gyülesterem és még több helyiség s így csak egy kicsi szobácska jut számukra, ahol találkozhatnak, munkálkodhatnak, tanulhatnak és szórakozhatnak. A fiúk tömege katonára, az itthonmaradottak légozolgáltatások, de szabadidejüket azért az egyetlenben töltik, a katonának pedig állandó kapcsolatban vannak az egylettel. *Pödör László* hittanár, elnökatya időt és fáradságot nem kímél, hogy a legényegylet örökéletű programját még a nehéz időben is maradéktalanul megvalósítsa. A szüleinek bizonyult szobácskában nap mint nap ott szoronganak a fiúk s közöttük a jó

elnökatya, aki magasabb számtani, történelmi, nyelvtani, földrajzi, fizikai, honvédelmi tudományból ad elő és kérdez vissza. Minden alkalommal a társadalmi szokásokat, illetant s a jó magyar népdalt ismerteti még velük. Vasárnaponként asztali tenisz, billiárd, kugli és sakk áll a fiúk rendelkezésére. Sportversenyekre készülnek. Karácsonyi vásárt vettek tervbe s a résztvevőknek jelentkezni kellett, hogy ki, mivel vesz részt, mit készít és csodák-csodája, egyetlen fiú sem maradt ki a jelentkezésből s így a megrendeződd karácsonyi vásáron Székesfehérvár iparosifjúságának apró kis remekművecskéje százával kerül a karácsonyfára.

Legszébb tervük a 180 ágyas tanonc- és segédinternátus felépíté-

se. Minden készen áll, csak néhány anyag hiánya miatt nem tudták elkezdni a hatalmas méretű, modern internátus építését. Biztatást adott számukra az a tény is, hogy úgy a város hatósága, mint maga az ipartestület vezetősége aképpen nyilatkozott, hogy az internátus ügyét a legényegylet kezében látják a legjobb helyen s így a támogatás sem marad el. Biztosak vagyunk benne, hogy az ipartestület vezetősége nem fog csalódni, mert a legényegylet örökértékű szellemiségével telített iparosság nem is bízhatna jobb kezekre az ifjúságot.

Pödör László lelkiatyát és az egylethez ragaszkodó legényegyleti vezetőséget és az ifjúságot szeretettel köszöntjük.

EGYESÜLETI ÉLET

CSURGÓ (Veszprém egyházmegye.) Csurgói egyletünk a szokásos, szép egyleti élet mellett élesen kiveszi részét a magyar szellemiséget terjesztő színjátásban, így április 10-én és 16-án közel ezer pengős bevétel mellett és nagy erkölcsi sikerrel játszották az egylet nagytermében „*Klárka*” című 3 felvonásos népszínhátot. A siker oly nagy volt, hogy április 30-án vendégzereplésre kaptak meghívást Gyékényesre. A nagy felkészültségű, kifizető műkedvelő gárdának ezidén már ez a harmadik sikeres szereplése. Az élénk legényegyleti életnek biztosítéka, erőssége a legényegyleti szellemiséggel telített *dr. Földi Elemér* elnökatya irányítása mellett lévő kifizető tisztikar.

ZOMBOR. (Kalocsa főegyházmegye.) A negyvenéves zombori egylet megtartott évi közgyűlésén érdekes beszámoló hangzott el. Ifjúságunknak hetvenöt százaléka katonára, helyiségünk katonai célokra le van foglalva, de *Stoffner Márton* adminisztrátor atyai jóságából a plebánián kaptunk helyet s most ott próbálkozunk dolgozni önmagunk művelése által a boldog magyar iparosjövőn. A katonasághoz bevonult ifjak helyébe újak jöttek s így a szokásos hetigvüléseinken kívül esti tanfolyamokat is rendezhettünk. Magyar népdal, szavaló és előadó tanfolyamaink

jelenleg is szép látogatottságnak örvendenek. Hetente kétszer tart énekpróbát a kifizető énekkarunk s így a Karmelita Atyák templomában minden vasárnap felcsendül ajkunkról a szebbnél-szebb egyházi ének.

Népes közgyűlésünkön tisztelettel emlékeztünk meg a keleti fronton hősi halált halt kiváló ügyészünkéről, *dr. Raics Károlyról*. Szeretettel emlékeztünk meg mindazon tagjainkról, akik jelenleg is kint vannak a harcfronton, hogy a bolsevizmus veszedelmétől megóvják édes Hazánkat. Jegyzőkönyvi köszönetet mondtunk a leköszönt világi elnökünknek, *Berkó Jánosnak*, ki hosszú évtizedekig olyan nagy lelkesedéssel, jósággal és szeretettel, hozzáértéssel és önzetlenséggel szolgálta egyleti ügyeinket s valamennyiönknek pedig atya, barátja és tanácsadója volt és most is megokasodott hivatali elfoglaltsága kényszerítette az elnöki tisztségről való lemondásra. A közgyűlés világi elnökké egyhangú lelkesedéssel *Orsovai Edét* választotta meg, ki már régidőktől fogva szeretettel vett részt egyleti munkánkban. *Sábics Antal* elnökatyát valamennyien nagyon megszerettük. Különös öröm volt számunkra, hogy a közgyűlésünkön megjelent *Stoffner Márton* adminisztrátor atya nagy elismeréssel adózott munkánkért és közgyűlé-

sünkön elmondott lelkesítő záróbeszédében annak a reményének adott kifejezést, hogy a következő közgyűlésen is ennyi haladást állapíthatunk meg, amennyit most tapasztalt. További lelkes munkára szólította fel az ifjúságot. Tudjuk nagyon jól, hogy munkánk most sokkal nehezebb, de azt is tudjuk, hogy éppen azért értékes most az egyleti munka. *Pekánovits Károly* jegyző.

A Legényegyletek Országos Szövetségében nevében is meleg szeretettel köszöntjük a negyvenéves jubileumát ünneplő zombori egyletünket, annak elnökét, tisztikarát és minden tagját s bizvást reméljük, hogy az értékes munka meghozza a maga gyümölcsét.

ESZTERGOM. (Esztergomi egyházmegye.) Egyletünknek 1944 január 1-én 17 alapító, 8 tiszteletbeli, 189 pártoló és 139 rendes tagja volt. Katonai szolgálatot 38 tag teljesít. Az orosz fronton meghalt 1 (Madarász Lajos), eltűnt 1 (Kovács János). Az év folyamán meghalt 1 alapító, 2 tiszteletbeli, 9 pártoló és 2 rendes tag, megnövelt 2 rendes tag (1943-ban belépett 34 új tag). Az elmúlt év folyamán minden hétfőn megtartattak a legénynapok. Az illusztris előadó: *Cséffalvi Béla* II. elnök úr, valamint a tagok tartották, akik tudásuk legjavát adva, szép felkészültséggel adtak elő szakmaismere-

teik köréből. A katonai beszállások miatt intenzívebb életet nem igen lehetett élni az egyesületben, de a vezetőség mindent elkövetett, hogy amikor erre alkalom adódott, az ifjúság hasznosan töltse el idejét. Előadták az év folyamán a „Gyimesi vadvirág”-ot ötször, az „Itél az Isten” című színművet háromszor a *Vöröskereszt javára*, nagyon szép sikerrel. Ezenkívül több kisebb színdarab is előadásra került. A tagok szép számmal készültek a *mestervizsgákra*, melynek közismereti részét az ipartestület kebelében alakult „mesterképző tanfolyamon” dr. Szerencsés József testületi jegyző előadásában sajátították el mintegy harmincan. A tanoncintézet létszáma 30. Az internátus vezetője dr. Ridly Gusztáv, gondnoka Mandasics János. Az egylet múltévi tevékeny munkájából Schweiczter Vilmos vil. elnök, a katonai szolgálatra bevonult Duha Árpád és Porubszky Mihály dékánok, majd utódaik: Horváth József és Kiss János dékánok, valamint Tóth János, Bálint István II.-od elnökök, továbbá Cseffalvy Béla e. II. elnök vették ki részüket.

1943-ban meghalt Merényi Gyula városi irattáros, egyletünknek 1913-tól egyhuzamban a titkári tisztséget betöltő szervező egyénisége, pótolhatatlan színdarabrendezője és kiváló színésze volt, akit 25 éves titkári jubileuma alkalmából emlékéremmel és díszoklevéllel tüntetett ki a m. kir. kormány. Consummatum est... Ami eddig volt, befejeztetett. A multat ismerjük, a jövőt nem is sejtjük. De egyet biztosan tudunk. Sohasem volt oly nagy szükség az összetartásra, mint az elkövetkező időkben. Ez magyar érdek, ez legényegyleti érdek, a keresztény iparosifjúság érdeke! Mi, magyar keresztény iparosifjak, tudjuk kötelességünket! (Szedmer József)

CSONGRÁD. (Csanádi egyházmegye.) Mint I. dékán, most jelentkezem először beszámolómmal. *Pataki Mihály* lemondása után 1943 novemberében kerülttem az ifjúság élére, mint I. dékán. Világi elnök úr nagy elfoglaltsága miatt lemondott; öt éves egyleti munkásságával tevékeny részt vett mindig az egylet életében, azért mi fájó szívvel vettünk búcsút tőle. Egyházi elnök urunk is lemondott április 21-én tisztségéről, mivel az otthonunk nagyon messzire esik a ferences kolostorhoz. Ősz

óta ugyanis már kétszer költözködtünk. Most végre nagyon jó helyünk van. Talán bátran rá lehet mondani, ilyen még nem volt Csongrádon! (Jókai Mór-utca 16. sz. alatt van). Egész közel a főplébániához. Így itt köszönjük meg *P. Tábori Flórián* ügyvezető elnök urunk lelkes és odaadó munkáját, melyet az egyletért és rajta keresztül a csongrádi iparos és kereskedő ifjakért tett. Igazi elnök atya volt, aki mindig szeretettel jött közénk. Most, mikor mégis elszakadtunk tőle, igazán fájó szívvel vesszük búcsúszavait. Az új egyházi elnök urunk *Furiakovich Miklós* főtisztelendő, ki Cegléden volt a kat. legényegylet elnöke. Így sok tapasztalattal és nagy-nagy szeretettel látott hozzá az egyleti munkához. Hisszük, hogy munkáját siker koronázza. Kívánjuk, adjon az Isten erőt és egészséget elnökatai feladatához. Kolping tisztelettel: *Maló Imre I.* dékán.

A GYULAI KAT. LEGÉNYEGYLET TARKA ESTJE. A jubiláló Kat. Legényegylet az Erkel-színkörben pompásan sikerült tarka estet rendezett vasárnap délután fél 6 órakor. Nagyszámú közönség gyűlt össze, melyet nem nagy hírveréssel és szédítő propagandával toboroztak, hanem a nyújtott minőségével, mert előadásai az elmúlt évről még itt élnek lelkiünkben. Ezen az előadáson nem bágyadt és esetlen alakításokat láttunk, hanem valóságos kis művészeket. Valaki a hátunk mögött megjegyezte: Hogyan lehet egy műkedvelői előadásra ennyi pompás szereplőt összehozni? Valóban ritkán látni műkedvelői konturokban ilyen sikert, hiszen a szereplők egytől-egyig nagyserűek voltak.

Fodor Terike minden ízében művész. A legkényesebb művészi igényeket is messzemenően kielégítette. Rákóczy Terike finoman alakította a nehéz bonyodalmakba keveredett feleséget. Gurbán Rózsi a tavalyi remek sikerét ismételte meg. Érdekes szerepeit ötletesen és jól alakította Kurta Terike. Élmény volt hallgatni Duska Rózsikát és Vass Józsefet magyar nótáikkal. Farkas Erzsike sok finom és szellemes tőkeletességgel és Csöke József kirobbanó humorral előadott monológjaikkal emelték az ünnep fényét. Cs. Szabó Imre szereplése minden kritikát elbír. Úgyesen szólaltatta meg Rácz László a hangos férjet és az ideges sakkozót. Múlek Mihály szellemes

közvetlenséggel töltötte ki a szüneteket konferánszaival, hogy ne legyen egy unalmas perc. Góg Mihály, Boda Zoltán és Béres Antal alakításai érték és öröm volt számunkra. Pompás volt Csonka Barna és cigányzenekara, ugyancsak meglepően jól szerepeltek a tangó-harmonikások Kriebel Adolf vezetésével. Egyik-másik alakítás a művészséggel merész volt. A műsor valamennyi száma viharos és felejtetékes taptot váltott ki. Így egyzettették össze okosan a hasznosat a kellemessel. (M. I.)

PÉCS. A Pécsi Katolikus Legényegylet a mult ősszel fájdalmas veszteség érte. Szeretett II. elnökünk, dr. Patton János főtisztelendő ur búcsúzott el tőlünk több évi atyai tevékenykedése után. Helyét *Zentai Lajos*, volt dunaföldvári káplán ur foglalta el, ki új erővel és szeretettel kezdte meg egyleti munkálkodását. A háborús helyzet a mutatós, kifelé megnyilvánuló munkát gátolja ugyan, de a belső építő munka annál alaposabban folyik. Különösen a hetigyűlések színvonala emelkedik hétről hétre. Vasárnap már kinn függ a szerdai hetigyűlés műsora, melyen maguk a fiúk szerepelnek időszerű szakmai előadással vagy felolvasással. A komoly számok mellett hangulatos szavalatok, zene- és énekszámok tarkítják a műsort. A fiúk lelkesen vállalkoznak ezekre a szereplésekre, mert látják, mennyivel mélyebben tudnak behatolni egy-egy fontos szakmai kérdésbe, ha maguk adják azt el, mint ha idegen előadótól hallgatnák. Egyéb szereplésor kapott komoly szeretetteljes bírálatok pedig szemmel láthatóan emelik felépési és előadói készségüket. A II. elnök ur rendszeres világnézeti előadásai pedig biztosítják a lelki elmélyülést. Tánctermünkét elfoglalta a katonság, de megértő készséggel és örömmel engedték át, hogy ezzel is szolgáljuk hazánk szent ügyét. *László Antal* jegyző.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitész PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp. VIII., József-u. 41. Telefon: 139—259.